

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 3. An licet seipsium occidere, vel mutilare?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

possit. Tum quia est contra charitatem sine urgente necessitate recusare reo spatium ad poenitentiam, sed illum statim cum periculo certo damnationis æternæ occidere. 3. Alexand. VII. damnavit hanc propos. *Non peccat maritus occidens propria auctoritate uxorem in adulterio deprehensam.* Porro leges civiles, quæ hoc factum non improbant, id faciunt per meram tolerantiam, ne videantur favere adulteris, & ob justum, ac gravissimum dolorem in tali casu, & vehementiorem iræ motum; quem quis facillè temperare nequit.

Q. 3. *An licet seipsum occidere, vel mutilare?*

Resp. I. Non licet sine auctoritate divina seipsum occidere. *Ita omnes.* Constat 1. ex S. Aug. lib. 1. *de Civit.* cap. 17. & can. 10. & seq. 23. q. 5. & ex generali præcepto, *Non occides.* 2. Quia homo non est Dominus suæ vitæ, sed solus Deus, ex Deut. 32. *Ego occidam, & ego vivere faciam.* Ergo homo non potest sine auctoritate Dei seipsum destruere; nam est illicitum, & injustum destruere rem alterius sine ejus consensu, & jus ejus usurpare: destructio enim rei propria auctoritate facta, est actus Domini in illam. 3. *Qualibet pars id, quod est, est totius: quilibet autem homo est pars communitatis: unde in hoc, quod seipsum interficit, injuriam communitati facit.* ait S. Thom. q. 64. a. 5. Porro Martyres, qui se in rogam con-

jecere,

fecere, id fecerunt ex speciali Dei inspiratione, ac proinde auctoritate divina.

Hinc 1. non licet auctoritate privata occidere aliquem volentem, & petentem: quia nullus potest dare hanc facultatem, cum solus Deus habeat Dominium vitæ. 2. Nunquam liciti sunt erga seipsum actus per se mortiferi, qui immediatè, & ex propria natura tendunt ad mortem, ut jugulatio, strangulatio, sumptio veneni, præcipitatio ex alto loco, projectio in rogam, & similes; quia esset seipsum directè, & positivè occidere. 3. Quilibet tenetur vitam, & membra conservare mediis ordinariis: tum quia sicut DEUS vetat propriam vitam sibi auferri; ita jubet, ut quisque tanquam à Deo constitutus vitæ ac membrorum suorum custos, vitam, ac membra conservet: tum quia moraliter censetur mortem sibi inferre, qui non utitur mediis, quæ auctor naturæ providit ad ordinariam vitæ conservationem. Tamen juxta multos non tenemur uti mediis valdè extraordinariis, vel prætiosissimis cum jactura omnium bonorum; quia hoc non est se occidere, sed solum suam mortem permittere ob justam causam.

Resp. II. Ex communi, licet ob gravissimam, ac justam causam aliquid facere, vel omittere, unde præter intentionem mors certò sequatur; nam non est prohibitum homini, ne vitam suam periculis unquam exponat, nec præceptum est, ut semper conetur eam positivè
ser-

servare, quantum potest, sed tantum ne absque justa causa illam periculo exponat. Sic miles potest, & tenetur manere in statione ob bonum commune, & aggredi hostes cum certo mortis periculo. Item Reo morte damnato licet non fugere è carcere ad satisfaciendum Deo, & Reip.

Resp. III. Non licet seipsum mutilare, nisi hoc sit necessarium ad salutem corporis. *Ita omnes.* Quia homo non est Dominus membrorum suorum, sicut nec sui ipsius; sed habet duntaxat convenientem eorum usum, & administrationem ad bonum totius corporis. Hinc nunquam licet se castrare ad vitandas tentationes, servandamque castitatem: idque verat Conc. Nicæn. I. Can. I. Nam mutilatio nunquam est medium necessarium ad salutem animæ, cum membra perniciem animæ nunquam afferre possint; alioqui Deus pravè naturam instituisset. Imò hæc mutilatio non est remedium ad castitatem utile, cum non tollat tentationes carnis, ut docent SS. Patres Basil. Chrysost. & August. Item non licet parentibus castrare pueros, etsi consentientes, ad conservandam vocis suavitatem, etiam in obsequium Ecclesiæ; quia solus Deus est Dominus corporis, & membrorum, qui sic concessit homini usum fructum membrorum; ut eorum abscissionem permiserit tantum ob salutem totius.

Dixi, *nisi sit necessarium*, &c. Quia pars ordina-

dinatur ad totum, & est propter totum: ergo refecari potest membrum, ad servandum totum corpus. Imò tenetur homo permittere abscissionem membri, si hæc à Medicis judicetur necessaria ad vitæ conservationem, nec perferendi sint acerbissimi dolores; quia tenetur vitæ suæ periclitandi opitulari mediis non valdè difficilibus, cum sit ejus custos, & œconomus, non Dominus. Quod si ingentes cruciatus perferendi essent, non teneretur id permittere, ita passim Doctores: quia non tenetur vitam conservare mediis nimis acerbis, & moraliter impossibilibus, nisi tamen ejus vita censeatur bono communi necessaria.

Q. 4. An licet aliquando occidere innocentem?

Resp. I. Nunquam licet directè occidere. *Ita omnes. ex Exod. 23. Infontem, & justum non occides; quia aversor impium.* Nam nullus homo habet dominium vitæ alterius, sed solus Deus. Hinc non licet infantes, vel uxores hostium in bello etiam justo captos occidere, ut parentes obsessi se ad filios à nece liberandos dedant. Nec etiam licet rabiosos suffocare, ne alius noceant, sed debent includi, vel alligari. Quòd si quem injustè aggrediantur, is solum potest vim vi repellere, cum debita moderatione, nec plus quàm necessarium est ad vitam tuendam.

Resp. II. Licet interdum ob gravissimam causam aliquid facere, vel omittere, unde præ-
ter